

Nr B 8

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av väckta motioner angående avskaffande av varuskatten å glass.

Till bevillningsutskottet har hänvisats följande inom riksdagen väckta, av utskottet till behandling i ett sammanhang upptagna motioner, nämligen

1) de likalydande motionerna I: B 11 av herr *Franzén m. fl.* och II: B 9 av herr *Börjesson m. fl.*, vari hemställts, »att riksdagen måtte besluta, att varuskatt å glass från och med den 1 september 1958 icke vidare må uttagas»;

2) de likalydande motionerna I: B 144 av herr *Yngve Nilsson m. fl.* och II: B 184 av herr *Eliasson i Moholm m. fl.*, vari hemställts, »att riksdagen måtte besluta avskaffa varuskatten å glass fr. o. m. den 1 augusti 1958 samt att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till härför erforderlig lagtext».

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för de i motionerna framförda yrkandena, får utskottet, i den mån redogörelse härför inte lämnas i det följande, hänvisa till motionerna II: B 9 och II: B 184.

Enligt 1 § förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om varuskatt skall för vara, som är upptagen i en vid förordningen fogad förteckning, erläggas varuskatt, där varan tillverkas yrkesmässigt inom riket för avsalu eller för vidare bearbetning eller ock införes till riket. I nämnda förteckning är upptagna choklad- och konfityrvaror samt kemisk-tekniska preparat i den mån de är att hänföra till vissa angivna varugrupper. I fråga om gruppen choklad- och konfityrvaror kan beskattningen sägas väsentligen omfatta sötsaker och glass samt pulver och tabletter för beredning av läskedrycker.

Bestämmelserna i förordningen om varuskatt är icke tillämpliga å bl. a. glasspulver eller färdigställda, för hushåll, restauranger eller matserveringar avsedda efterrätter, helt eller delvis bestående av glass.

Skatten skall utgå med viss procent av varans beskattningsvärde. Det procenttal, som är angivet i den förenämnda varuförteckningen, utgör för choklad- och konfityrvaror 65 procent.

Enligt 3 § varuskatteförordningen är en varas beskattningsvärde i regel lika med det lägsta pris, som den skattskyldige betingar sig vid försäljning av varan i större poster till återförsäljare, varuskatten icke inberäknad i priset.

I ett den 11 april 1957 avlämnat *betänkande angående den statliga indirekta beskattningen* (SOU 1957: 13) har 1952 års kommitté för indirekta skatter bl. a. framhållit önskvärdheten av att en vara inte beskattas högre än en annan, om inte särskilda motiv härför finns. Dylika motiv har kommittén ansett föreligga beträffande sådana varor, som enligt utbildad praxis ansetts böra beskattas i särskild ordning, såsom spritdrycker, maltdrycker, tobak samt motorfordon och motorbränslen. Beträffande dessa varor föreslår kommittén alltså inte någon förändring.

För övriga varor, som nu är föremål för beskattning, förutsätter kommittén, att den särskilda beskattningen skall upphöra. I fråga om vissa av dessa varor, för vilka skatteintäkterna uppgår till betydande belopp, har kommittén ansett frågan om ett bibehållande av särbeskattningen böra prövas först i samband med att storleken av den generella indirekta skatten fastställs. Även för det fall att en allmän indirekt beskattning inte skulle komma till stånd har kommittén verkställt en översyn av den nu gällande indirekta beskattningen. Kommittén har därvid — jämte det kommittén granskat utformningen ur teknisk synpunkt av de olika skatterna — även ansett sig oförhindrad att ompröva det skattepliktiga området. Härvid har kommittén funnit, att mot flera av de nu gällande punktskatterna skilda motiv kan anföras för skatternas avskaffande eller skattesatsernas sänkning. Så är förhållandet i fråga om varuskatterna å glass, tandvårdsmedel och pälsar, men också för en del av de områden, som träffas av gällande försäljningsskatt, t. ex. mattor och vissa grammofonskivor m. m. Då emellertid ett hänsynstagande till dessa motiv och ett konsekvent genomförande av därav föranledda ändringar skulle medföra ett väsentligt inkomstbortfall för staten, har kommittén funnit, att denna bedömning bör ske i samband med en prövning av statens inkomster och utgifter. Kommittén har således ansett sig i denna del böra begränsa sina förslag till att avse av rent skattetekniska skäl motiverade ändringar. Även av sådana skäl motiverade ändringar måste i de fall de medför inkomstbortfall i sista hand vägas mot andra angelägna ändringar på beskattningens område.

Beträffande varuskatten å glass har 1952 års kommitté för indirekta skatter, under åberopande av svårigheterna att kontrollera en beskattning å glass, uttalat att omständigheterna talar emot ett bibehållande av en särbeskattning å glass vare sig en allmän varuskatt införes eller nuvarande indirekt beskattning i stort sett kvarstår oförändrad. Vidare anføres i förevarande hänseende följande.

Reglerna om beskattningsvärdets bestämmande måste vid en värdebeskattning av glass bli så komplicerade, att glass även ur denna synpunkt måste anses mindre lämpad såsom skatteobjekt. Framför allt gäller detta vissa s. k. extra kylkostnader, till vilka hänsyn måste tas vid beskattningsvärdets bestämmande. Med extra kylkostnader förstås avskrivning av samt reparations- och underhållskostnader för kylrum, kylskåp och kylboxar

hos återförsäljare ävensom kostnader för s. k. packis, för transport av torris och för kylanordningar för transport av glass. Kostnader av sådant slag åvilar i allmänhet eljest köparen och borde alltså inte ingå i tillverkarens pris. Då inom glassbranschen av olika skäl tillverkarna har påtagit sig dessa kostnader, har det ansetts rimligt, att de får avdragas vid beskattningsvärdets bestämmande. De regler, som utformats i fråga om detta avdrag, kan emellertid inte bli rättvisande men komplicerar det oaktat i hög grad skatteberäkningen.

Några av de anmärkningar, som kan framställas mot glassbeskattningen i dess nuvarande utformning, skulle bortfalla, om beskattningen omlades till en literbeskattning. Detta förutsätter emellertid, att även dessertglassen indrages under beskattning, eftersom skatteproblemen i händelse av skattefrihet för dessertglassen skulle bli större vid en literbeskattning än vid en värdebeskattning. En utvidgning av skatten till dessertglassen skulle emellertid medföra, att antalet skattskyldiga skulle öka högst väsentligt, då härigenom flertalet restauranger och konditorier samt ett stort antal matserveringar skulle bli skattskyldiga. Kontrollarbetet med en sålunda utvidgad beskattning skulle bli så betydande i förhållande till skatteintäkterna, att kommittén inte är beredd att tillstyrka en dylik utvidgning av det skattepliktiga varuområdet.

Nämnda betänkande har sedermera varit föremål för remissbehandling, därvid de myndigheter och organisationer, som yttrat sig i frågan, tillstyrkt kommitténs förslag i förevarande del.

Frågan om upphävande av varuskatten för glass har varit föremål för riksdagens behandling åren 1953, 1954 och 1956—1958 i anledning av väckta motioner i ämnet. Motionerna vid 1953 års riksdag syftade till att s. k. gräddglass skulle vara undantagen från varubeskattningen, vilket emellertid av kontrolltekniska skäl icke kunde ernås annorledes än genom att beskattningen av all glass upphävdes. Motionerna behandlades av 1953 års bevillningsutskott, som i sitt av riksdagen godkända betänkande nr 41 avstyrkte motionerna under hänvisning till pågående utredning om den indirekta beskattningen genom 1952 års kommitté för indirekta skatter.

I motioner vid 1954 års riksdag anfördes bl. a. att frågan om skattefrihet för glass vore en fråga dels om ett inhemskt livsmedel skulle betraktas som en lyxvara och dels om en mejeriprodukt skulle vara föremål för avsättningshämmande beskattning. Frågan om skattefrihet borde därför avgöras utan att 1952 års skattekommittés förslag avvaktades. I betänkande nr 21 avstyrkte bevillningsutskottet motionerna och anförde bl. a., att det icke borde ifrågakomma, att riksdagen utan att avvakta förslag från 1952 års kommitté för indirekta skatter toge ståndpunkt i frågan att slopa beskattningen av ett varuslag, som varit underkastat beskattning, sedan varuskatten infördes år 1941. I enlighet med utskottets hemställan föranledde motionerna ingen riksdagens åtgärd.

I de vid 1956 års riksdag väckta motionerna framhölls bl. a., att det måste anses oriktigt, att gräddglassen, som vore att anse som ett synnerli-

gen högvärdigt livsmedel, bleve föremål för beskattning. Den hårda beskattningen av glass verkade i hög grad begränsande på konsumtionen. Nuvarande bestämmelser medförde vidare en gränsdragning, som måste betecknas som helt omotiverad. Skatt utginge nämligen inte för glass, som färdigställdes för hushåll, restauranger eller matserveringar och som vore avsedd för efterrätter. Konsekvensen härav hade blivit, att en väsentlig del av den inom landet framställda glassen inte bleve beskattad. Motionärerna hänvisade vidare till att statens jordbruksnämnd och jordbrukets förhandlingsdelegation vid prisöverenskommelsen den 16 mars 1955 förutsatt, att så skulle ske! I en protokollsanteckning till nämnda överenskommelse anfördes: »Nämnden och delegationen anser det angeläget, att den varuskatt, som nu utgår för gräddglass (i förpackningar under en tredjedels liter), snarast möjligt borttages.» Efter detta ställningstagande syntes varuskatten på glass snarast böra borttagas, vilket borde kunna ske utan att avvakta slutbetänkandet från 1952 års kommitté för indirekta skatter. I betänkandet nr 44 avstyrkte bevillningsutskottet bifall till motionerna, varvid utskottet anslöt sig till den ståndpunkt, som 1953 och 1954 års riksdagar intagit i förevarande fråga.

Vid 1957 års riksdag framfördes i väckta motioner i huvudsak samma synpunkter på frågan som i motionerna vid 1956 års riksdag.

I sitt av riksdagen godkända betänkande nr 50 avstyrkte bevillningsutskottet bifall till motionerna och anförde därvid bl. a. följande.

Som 1952 års kommitté framhållit bör innan en ändring i punktbeskattningen vidtages denna ändring vägas mot andra angelägna ändringar på beskattningens område. Härvidlag kan man inte underlåta att fästa avseende vid storleken av det skattebortfall som staten skulle åsamkas genom ändringen. Statens intäkter av glassbeskattningen, som år 1951 utgjorde drygt 4 miljoner kronor, har under senare år varit i stadigt stigande och har för år 1955 beräknats uppgå till 10,5 miljoner kronor och för år 1956 till åtminstone 12 miljoner kronor. Av angivna belopp belöper nu mer än hälften å gräddglassen. Det skattebortfall det här rör sig om får sålunda anses vara av icke ringa betydelse. Enligt utskottets mening talar flera skäl för att åtgärder vidtas för att verkställa den av 1952 års kommitté av rent skatte-tekniska skäl ifrågasatta avvecklingen av skatten å glass, men detta bör — i enlighet med kommitténs uppfattning — ske i ett läge då statens inkomster och utgifter bättre kan överblickas än vad för närvarande är fallet.

Frågan om avskaffande av skatten å gräddglass var även föremål för prövning vid 1958 års A-riksdag i anledning av motionsvis framställda yrkanden i ämnet. Motionerna avstyrktes av bevillningsutskottet i betänkande nr 8, som godkändes av riksdagen. Utskottet yttrade bl. a.

I enlighet med vad från utskottets sida uttalades vid frågans behandling vid 1957 års riksdag, bör valet därför stå mellan att bibehålla nuvarande beskattning av glass och att helt avskaffa densamma. Liksom 1952 års kommitté anser utskottet starka skäl tala för ett upphävande av skatten å glass. Emellertid kan man inte — allra minst i nuvarande statsfinansiella läge —

underlåta att fästa avseende vid det förhållandet att ett inte obetydligt skat-tebortfall skulle bli följden av en sådan åtgärd. Intäkterna av skatten å glass, som under senare år visat en inte oväsentlig ökning, beräknas av kontroll-styrelsen för år 1957 uppgå till omkring 14 milj. kr., varav mer än hälften hänför sig till gräddglassen. Härtill kommer att nya eller ökade indirekta skatter på sistone genomförts eller aktualiserats, varför frågan om glassbe-skattningen kommit i ett delvis annat läge än tidigare. Det bör enligt utskot-tets mening inte ifrågakomma att samtidigt som andra varuslag drabbas av en skärpt beskattning upphäva skatten å glass.

Av innehållet i *de föreliggande motionerna* må här återges följande.

I *motionerna* I : B 11 och II : B 9 erinras om att beskattningen av glass medfört, att allt flera fabrikanter slutat använda högklassiga mjölk-produkter i tillverkningen och i stället övergått till andra fettämnen, såsom fettemulsion, samt vatten. Denna utveckling är givetvis att beklaga, eftersom det måste vara önskvärt, att glassens kvalitet blir så hög som möjligt. Särskilt anmärkningsvärt är att även gräddglassen beskattas. Härigenom minskas den inhemska användningen av svenska mjölkprodukter, som härigenom måste exporteras, ofta till ofördelaktiga priser. Sverige är det enda land i Europa, där gräddglassen inte klassificeras som mejeriprodukt. Slopande av skatten på gräddglass skulle vara en betydelsefull åtgärd mot jordbrukets avsättningskris. Statens jordbruksnämnd och jordbrukets förhandlingsdele-gation förutsatte också i sin prisöverenskommelse den 16 mars 1955, att varuskatten på gräddglass skulle borttagas. Tidigare har emot detta invänts att slopande av skatten på enbart glass skulle medföra vissa kontrolltek-niska svårigheter. Motionärerna föreslår emellertid nu i likhet med 1952 års kommitté för indirekta skatter att glassbeskattningen över huvud taget avskaffas. Förslaget kan väntas medföra ett inkomstbortfall för staten med ca 14 milj. kr. per år. I nuvarande statsfinansiella läge kan man givetvis inte bortse från detta. Den gynnsamma inverkan, som slopande av glasskatten skulle få för avsättningen av jordbrukets mjölkproduktion, måste emellertid tillmätas väsentligt större betydelse.

Till stöd för yrkandet i *motionerna* I : B 144 och II : B 184 an-föres bl. a. I proposition nr 198 i år framhölls att om avsättningen av smör på utlandsmarknaden helt omöjliggjordes, borde det »ankomma på statsmak-terna att med alla till buds stående medel skaffa utrymme för inhemskt smör på hemmamarknaden». Enligt tillgängliga uppgifter är det för när-varande möjligt att exportera smör endast till England, som kvoterar im-porten. Av nu förefintligt överskott om ca 20 000 ton kan därför endast ex-porteras ca 5 000 ton. Den situation, som avsågs i berörda proposition nr 198, får således nu anses vara för handen, vilket också framhållits av jord-bruksnämnden i skrivelse den 16 juni i år. Mot bakgrunden härav är det enligt motionärernas mening nödvändigt att vidta alla de åtgärder som kan

anses medföra att situationen på smörmarknaden lättas. Som komplement till de åtgärder, som kan föräntas av proposition nr B 39 angående vissa åtgärder på grund av situationen på smörmarknaden, bör således skatten på gräddglass slopas från och med den 1 augusti. Då det av kontrolltekniska orsaker inte är möjligt att slopa skatten enbart för gräddglass, bör all glassbeskattning avskaffas.

Utskottet

Enligt förordningen den 25 maj 1941 om varuskatt utgår skatt för glass, liksom för andra skattepliktiga choklad- och konfityrvaror, med 65 procent av varans beskattningsvärde. Från skatteplikt undantas bl. a. färdigställda, för hushåll, restauranger eller matserveringar avsedda efterrätter som helt eller delvis består av glass. Glass, som försäljes till konsumenter i särskild förpackning, är att anse som dessertglass och därmed undantagen från skatteplikt, om förpackningen innehåller minst $\frac{1}{3}$ liter glass. Skatteplikt inträder först då dessertglass av återförsäljare delas i portioner om mindre än $\frac{1}{3}$ liter.

I de förevarande motionerna har hemställts, att riksdagen måtte besluta, att varuskatt inte vidare skall uttas å gräddglass. Tidpunkten för avskaffandet har i motionerna I: B 144 och II: B 184 angivits till den 1 augusti och i motionerna I: B 11 och II: B 9 till den 1 september i år.

Enligt vad som framgår av den ovan lämnade redogörelsen har 1952 års kommitté för indirekta skatter i sitt år 1957 avgivna betänkande funnit skilda omständigheter tala för ett avskaffande eller en sänkning av flera av de nu utgående punktskatterna, vare sig en allmän indirekt beskattning införes eller nuvarande beskattning kvarstår i oförändrad omfattning. Kommittén har sålunda ansett, att varuskatten å glass liksom å vissa andra varuslag av rent skattetekniska skäl bör upphävas. Härvid har kommittén emellertid understrukt, att de ifrågasatta ändringarna, i de fall då de medför inkomstbortfall, i sista hand måste vägas mot andra angelägna ändringar på beskattningsområdet. Avgörande för kommitténs ställningstagande i frågan har varit att kontrollen av glassbeskattningen stöter på betydande svårigheter.

Såsom huvudmotivering för motionsyrkandena har anförts att ett upphävande av skatten å glass skulle kunna öka användningen vid glasstillverkningen av svenska mjölkprodukter och därigenom bidra till att förbättra situationen på smörmarknaden. Vidare har i motionerna åberopats de av 1952 års kommitté för indirekta skatter anförda skälen mot beskattningen.

Utskottet vill till en början något uppehålla sig vid den första delen av motionärernas argumentering.

Enligt vad utskottet inhämtat användes vid glasstillverkningen årligen uppskattningsvis 1 000—1 200 ton smör. Härmed bör jämföras den beräknade totala årsproduktionen av smör inom riket, ca 90 000 ton. Med hänsyn till de speciella förhållanden, som påverkar konsumtionen av skattepliktig glass, är det tveksamt om en avveckling av skatten kan tänkas i någon nämnvärd utsträckning bidra till att den pågående ökningen av denna konsumtion sker i snabbare takt än eljest. Enligt utskottets uppfattning finns knappast fog för ett antagande, att ett slopande av glassbeskattningen skulle medföra att konsumtionen av gräddglass skulle bli av en sådan storleksordning att avsättningssvårigheterna för smörproducenterna blev nämnvärt mindre. Härvidlag torde en minskning av prisspanningen mellan smör och vegetabiliska fetter ha större betydelse.

Om enbart beskattningen av gräddglass avskaffades, skulle av allt att döma användningen av smör vid glasstillverkningen öka i viss omfattning. Som motionärerna själva påpekat och från riksdagens sida vid flera tillfällen framhållits skulle emellertid en dylik åtgärd ytterligare försvåra kontrollen av glassbeskattningen och den bör därför enligt utskottets mening inte vidtagas.

Det sagda innebär inte att utskottet i princip ställer sig avvisande till tanken på ett upphävande av skatten å glass, utan utskottet delar den tidigare från riksdagens sida uttalade meningen att denna beskattning av skattetekniska skäl bör avvecklas. I betraktande av att glassbeskattningen för närvarande torde tillföra staten inkomster till ett inte obetydligt belopp, ca 14 miljoner kronor, ett belopp som av allt att döma tenderar att öka, bör avvecklingen emellertid ske i ett mindre pressat statsfinansiellt läge än det nuvarande. Hänsyn bör även tas till att under våren nya varuslag — varibland även socker, som får anses vara ett mer oumbärligt livsmedel än glass — träffats av indirekt beskattning. Huruvida frågan om skatten å glass kan komma att aktualiseras under höstens förhandlingar om priserna på jordbrukets produkter, saknar utskottet möjlighet att bedöma.

Med det anförda avstyrker utskottet bifall till de föreliggande motionerna.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att de likalydande motionerna I:B 11 av herr Franzén m. fl. och II:B 9 av herr Börjesson m. fl. samt de likalydande motionerna I:B 144 av herr Yngve Nilsson m. fl. och II:B 184 av herr Eliasson i Moholm m. fl. angående avskaffande av varuskatten å glass icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 17 juli 1958

På bevillningsutskottets vägnar:
EDGAR SJÖDAHL

Närvarande:

från första kammaren: herrar Sjödahl, Spetz, Snygg, Gustaf Elofsson,* Erik Jansson, fröken Ranmark*, herrar Wörnberg*, Yngve Nilsson, Kronstrand och Alvar Andersson; samt

från andra kammaren: herrar Nilsson i Svalöv, Vigelsbo, Kärrlander, Magnusson i Borås, Ericsson i Kinna, Gustafson i Göteborg, Andersson i Essvik, Stenberg, fru Holmqvist* och herr Kristenson i Göteborg.

* Icke närvarit vid justering av betänkandet.

Reservationer

I) av herrar *Gustaf Elofsson, Yngve Nilsson, Alvar Andersson, Nilsson* i Svalöv, *Vigelsbo* och *Magnusson* i Borås, vilka under åberopande av innehållet i de likalydande motionerna I: B 11 av herr Franzén m. fl. och II: B 9 av herr Börjesson m. fl. samt I: B 144 av herr Yngve Nilsson m. fl. och II: B 184 av herr Eliasson i Moholm m. fl. ansett, att utskottet bort hemställa,

att riksdagen måtte med bifall till motionerna I: B 144 och II: B 184 och i anledning av motionerna I: B 11 och II: B 9 antaga följande

Förslag

till

förordning angående ändrad lydelse av den vid förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om varuskatt fogade varuförteckningen

Härigenom förordnas, att den vid förordningen den 25 maj 1941 om varuskatt fogade förteckningen över varor, för vilka varuskatt skall erläggas, skall erhålla den ändrade lydelse som framgår av härvid fogad bilaga.

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 1958.

Förteckning

över

varor, för vilka varuskatt skall erläggas,

i gällande tulltaxa med statistisk varuförteckning hänförliga till
nedanstående statistiska nummer

Statistiskt nr	Varuslag	Skattesats, procent av beskattnings- värdet
ur 298—302	<p>Choklad- och konfityrvaror, hänförliga till följande varugrupper: choklad eller — — — eller sötningsmedel; — — — — — med socker — — — av läskedrycker</p> <p><i>Anm.</i> Bestämmelserna i förordningen om varuskatt äro icke tillämpliga å följande varor, nämligen kaopulver (med eller utan tillsats av socker eller sötningsmedel), s. k. fastlagsmassa, tårter, bakelser, tebröd och liknande bakverk. Vad nu sagts gäller även om bakverket är tillsatt eller belagt med eller däri på annat sätt ingår choklad eller andra varuskattebelagda varor eller socker, under förutsättning dock att varan bibehållit karaktären av tårta, bakelse, tebröd eller liknande bakverk.</p>	65

II) av herrar *Kronstrand, Gustafson* i Göteborg och *Stenberg*, vilka ansett att utskottets yttrande och hemställan bort ha följande lydelse:

Enligt förordningen — — — (= utskottet s. 6 rad 7 uppfifrån — rad 4 nedifrån) — — — mot beskattningen.

Utskottet vill till en början framhålla, att i princip enighet synes råda om uppfattningen att den nuvarande varuskatten å glass bör avskaffas. Riksdagen har sålunda tidigare uttalat som sin mening, att denna beskattning bör avvecklas av skattetekniska skäl. De olika meningar som nu framkommit har främst knutit sig till vilken tidpunkt, som kan anses vara den lämpligaste för skattens avveckling, samt vilken betydelse ur synpunkten att främja avsättningen av svenskt mjölkfett, som kan tillmätas glasskattens slopande, i avvägning mot andra åtgärder som kan vidtagas från samhällets sida i samma syfte. Skäl kan anföras för uppfattningen att frågan om upphävande av skatten å glass naturligen bör upptagas till prövning i samband med de i slutet av året förestående förhandlingarna rörande de jordbruks-

politiska problemen, då olika åtgärder att främja avsättningen av svenskt smör och andra mjölkprodukter kan väntas bli prövade i ett sammanhang. Emellertid ter det sig föga konsekvent att man samtidigt som man genom statliga åtgärder stimulerar avsättning av svenska mjölkprodukter kvarhåller en skatt som motverkar konsumtionen av dessa produkter. Utskottet anser därför, att de övervägande skälen talar för att skatten avskaffas redan nu. Utskottet föreslår att skatten å glass slopas från och med den 1 augusti 1958. Skattebortfallet i anledning härav kan beräknas till 13 milj. kr.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, i anledning av de likalydande motionerna I: B 11 av herr Franzén m. fl. och II: B 9 av herr Börjesson m. fl., samt de likalydande motionerna I: B 144 av herr Yngve Nilsson m. fl. och II: B 184 av herr Eliasson i Moholm m. fl., antaga följande

Förslag

till

förordning angående ändrad lydelse av den vid förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om varuskatt fogade varuförteckningen

Härigenom förordnas — — — (= lagtexten i reservation I) — — — liknande bakverk.